

عوارض این مُسکن رایج بیشتر از اثربخشی آن است

ترامادول، یک داروی شبه‌افیونی محبوب که اغلب به عنوان مُسکنی «ایمن» شناخته می‌شود، ممکن است آن‌طور که تصور می‌شود، کارآمد نباشد.

ترامادول، یک داروی شبه‌افیونی محبوب که اغلب به عنوان مُسکنی «ایمن» شناخته می‌شود، ممکن است آن‌طور که تصور می‌شود، کارآمد نباشد.

به گزارش ایسنا، یک تحلیل بزرگ از آزمایش‌های بالینی نشان داد که در حالی که ترامادول می‌تواند درد مزمن را کاهش دهد، اما این کاهش بسیار جزئی است به حدی که بسیاری از بیماران احتمالاً در زندگی واقعی تفاوت چندانی احساس نمی‌کنند. هم‌زمان، ترامادول با افزایش قابل توجه خطر عوارض جانبی جدی، به ویژه مشکلات قلبی مانند درد قفسه سینه و نارسایی قلبی، همراه بوده است. همچنین مشکلات رایجی مانند تهوع، سرگیجه و خواب‌آلودگی نیز گزارش شده‌اند.

به نقل از ساینس دیلی، یک مرور وسیع بر مطالعات موجود نشان می‌دهد که ترامادول، داروی شبیه‌افیونی قوی که معمولاً برای درد مزمن تجویز می‌شود، به بهبود معنی‌دار درد منجر نمی‌شود. این تحلیل که در مجله BMJ Evidence Based Medicine منتشر شده، نشان داد که گرچه ترامادول می‌تواند درد را کاهش دهد، اما این بهبود جزئی است و پایین‌تر از سطحی قرار دارد که معمولاً برای اثربخشی بالینی اهمیت دارد.

یافته‌ها همچنین نشان‌دهنده افزایش احتمال بروز عوارض جانبی جدی، از جمله بیماری‌های قلبی، هستند. بر اساس این نتایج، پژوهشگران نتیجه گرفته‌اند که خطرات ترامادول احتمالاً بیشتر از فواید آن است و استفاده از آن باید تا حد ممکن کاهش یابد.

چرا ترامادول تا این حد رایج است؟

ترامادول یک داروی شبه‌افیونی با عملکرد دوگانه است که پزشکان معمولاً برای درد متوسط تا شدید حاد و مزمن تجویز می‌کنند. به همین دلیل، این دارو در چندین راهنمای بالینی مدیریت درد حضور دارد.

نسخه‌های تجویزی ترامادول در سال‌های اخیر به شدت افزایش یافته و آن را به یکی از پُرکاربردترین داروهای مسکن شبه‌افیونی در ایالات متحده تبدیل کرده است. نویسندگان مقاله می‌گویند این رشد احتمالاً به دلیل باور به عوارض کمتر، اعتیادآوری کمتر و ایمنی بالاتر نسبت به دیگر شبه‌افیونی‌های کوتاه‌اثر است.

اگرچه مرورهای سیستماتیک قبلی ترامادول را بررسی کرده‌اند، هیچ کدام ارزیابی جامع از اثربخشی و ایمنی آن در انواع مختلف درد مزمن ارائه نکرده بودند. پژوهشگران می‌گویند این موضوع باعث شده بود پرسش‌های مهمی بی‌پاسخ بماند.

برای رفع این کمبود، آن‌ها داده‌های آزمایش‌های بالینی تصادفی منتشر شده تا فوریه ۲۰۲۵ را جستجو کردند. این مطالعات ترامادول را با دارونما (Placebo) در بیماران دارای درد مزمن، از جمله درد مرتبط با سرطان، مقایسه کردند.

وقتی نتایج ترکیب شد، داده‌ها نشان داد که ترامادول درد را کاهش می‌دهد، اما به طور جزئی و پایین‌تر از حد اثر بالینی مؤثر.

هشت مطالعه عوارض جانبی جدی را در طول دوره‌های پیگیری ۷ تا ۱۶ هفته ثبت کردند. تحلیل این مطالعات نشان داد که ترامادول حدود دو برابر خطر آسیب جدی نسبت به دارونما دارد. این افزایش عمدتاً به دلیل گزارش بیشتر رویدادهای قلبی مانند درد قفسه سینه، بیماری شریان کرونر و نارسایی قلبی بود.

در تمام آزمایش‌ها، ترامادول با خطر بیشتر عوارض خفیف مانند تهوع، سرگیجه، یبوست و خواب‌آلودگی همراه بود.

نویسندگان اذعان دارند که بسیاری از نتایج دارای خطر بالای سوگیری بودند. آن‌ها معتقدند این احتمالاً باعث اغراق در فواید و دست‌کم گرفته شدن آسیب‌ها شده است.

ترامادول ممکن است اثر جزئی بر کاهش درد مزمن داشته باشد در حالی که احتمال بروز عوارض جدی و غیرجدی را افزایش می دهد. خطرات مرتبط با استفاده از ترامادول برای مدیریت درد، احتمالاً بیشتر از فواید محدود آن است.

با وجود این یافته ها، هرگونه تصمیمی درباره مصرف ترامادول یا تغییر داروی مصرفی بدون مشورت با پزشک نباید انجام گیرد. پزشک بهترین فرد برای ارزیابی مزایا و خطرات مصرف دارو بر اساس شرایط شخصی شما است.